

El digital dels que votaran #SíSí. N. 3220. Dijous, 3 de març de 2016 18:07 h

General

Política Internacional Cultura Comunicació Societat Economia Esports Agricultura

Notícies d'una comarca:

» Dimecres, 24 de febrer de 2016 20:19 h

Londres analitza la influència de la Guerra Civil en la literatura espanyola

L'historiador britànic Paul Preston i l'escriptor català Eduardo Mendoza participen a la xerrada que organitza la London School of Economics

ACN Londres.-La Guerra Civil espanyola ha servit d'inspiració per a més d'un miler de novel·les a Espanya i el llegat literari d'aquesta època completa, sovint, allò que els historiadors no poden dir. “La novel·la recrea la vida real a través de personatges imaginaris” assegura l'historiador Paul Preston, un dels grans estudiosos de la història espanyola contemporània. “La Guerra Civil té una influència molt pesant sobre la societat espanyola”, explica Preston, “per tant també n'ha de tenir sobre la literatura”. La xerrada ‘Fact vs Fiction’ s'emmarca dins el festival literari anual que organitza la London School of Economics i l'organitza xerrada el ‘Cañada Blanch Centre for Contemporary Spanish Studies’.

Des de Mercè Rodoreda fins a Manuel Rivas, passant per Antonio Muñoz Molina, Eduardo Mendoza, Juan Marsé o Almudena Grandes. Tots ells s'han sentit atrets per aquest episodi de la història recent d'Espanya i en tots els casos la recerca hi ha jugat un paper determinant. “Si hagués de dir quines són les grans novel·les sobre la Guerra Civil espanyola, diria ‘La Plaça del Diamant’, de Mercè Rodoreda i ‘Incerta Glòria’, de Joan Salas” assegura Preston. Els motius, segons l'historiador britànic és la precisió amb què totes dues novel·les recreen “la vida real a través de personatges inventats”. La relació entre historiadors i novel·listes Si bé la línia divisòria entre realitat i ficció és sovint difícil de traçar, Preston i el novel·lista Eduardo Mendoza, subratllen que tots dos col·lectius es complementen i “es necessiten”. “Hi ha coses

que un historiador no pot recrear i que un bon novel·lista pot fer a través de la imaginació”, assegura Preston, “i això provoca certa enveja perquè om a historiador no ho puc fer”. “En el fons, molts historiadors voldrien tenir aquest llibertat per recrear d’una manera més viva i no tan notarial el què va passar” explica Mendoza. “De tota manera nosaltres no podríem començar a escriure si no tinguéssim els historiadors” confessa. “Els de la meua generació ens sentim amb l’obligació moral de parlar d’aquest episodi” explica Mendoza. “Tenim molt present la Guerra Civil però no la vam viure”, afegeix, “no tenim els elements necessaris per explicar-la i hem de recórrer a la història i barrejar-ho amb imaginació”. Una combinació que, assegura, “no sempre compta amb l’aprovació dels historiadors”. Tot i que, segons Preston, la majoria de novel·les inspirades en la Segona República i la Guerra Civil són molt rigoroses pel que fa els episodis reals ocorreguts durant aquest període, “el problema sorgeix quan es posa a la boca de personatges reals certes converses que són totalment inversemblants”. En aquest sentit, Preston anomena la novel·la d’Almudena Grandes, ‘Inés i l’alegria’. “Parla del líder comunista a la resistència, Jesús Monzón, i reproduceix frases que jo, partint de les meves recerques, mai asseguraria”, explica Preston. “Les novel·les inventen la vida real”, recorda, “però també juguen amb els fets, cosa que un historiador té totalment prohibit”. La Segona República, la gran oblidada “M’interessa moltíssim com era l’Espanya republicana” confessa Mendoza. “Hi ha una tendència a veure aquest període en funció de la Guerra Civil, ja se sabia com acabaria” lamenta Mendoza, que considera que la Segona República “s’ha tractat poc” a la literatura. Un altre episodi que, segons Mendoza, no ha centrat prou novel·les és l’anomenada ‘Cinquena Columna’. “És un cas d’espionatge, de franquistes infiltrats al bàndol republicà, que no s’ha aprofitat prou a nivell narratiu”, assegura. Tot i que accepta que s’ha centrat en la post-guerra en algunes de les seves novel·les, Mendoza confessa que és un període històric que no l’atrau tant, ja que és “massa trist”. El ‘Cañada Blanch Centre’ El ‘Cañada Blanch Centre for Contemporary Spanish Studies’ pertany a l’Institut Europeu de la London School of Economics (LSE). Dirigit pel mateix Preston, el centre es centra en la història contemporània d’Espanya. A més d’organitzar diversos actes i conferències al voltant d’aquest tema, el ‘Cañada Blanch Centre’ promou diverses publicacions, des de llibres fins a revistes, sobre història, economia, política i societat espanyoles. El centre col·labora estretament amb el Departament d’història Internacional de l’LSE i amb el Catalan Observatory de la mateixa universitat. Preston és autor de diverses obres sobre Història Contemporània d’Espanya i ha dedicat els seus esforços, sobretot, a estudiar la Segona República i la Guerra civil espanyoles. Entre d’altres reconeixements, Preston va rebre el Premi Pompeu Fabra 2012 a la projecció i difusió de la llengua catalana i recentment ha estat guardonat amb el Premi Ciutat de Barcelona 2016 en l’apartat de projecció internacional.